

Покотилівському ліцею «Промінь» під Харковом, а також в Українській школі м. Генуя при храмі Святого Степана в Італії. Діти сприймають філософію серця якраз своїм серцем, і вони дивують своєю дорослістю і сприйняттям. Саме вони, коли підروстуть, будуватимуть нову Україну, тому починати треба саме з них, прививаючи їм змалечку любов. Якщо вони будуть дослухатися до себе, як вчив Сковорода, то зможуть обрати свій шлях і будуть щасливі все своє життя. Наші діти та онуки мають бути щасливими і жити в любові та злагоді. Для цього ми із вами зробимо все можливе.

І. Гончаренко

ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК НІМЕЦЬКИХ КОЛОНІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ЛІВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ

I. Honcharenko

THE EMERGENCE AND DEVELOPMENT OF GERMAN COLONIES IN LEFT-BANK UKRAINE

Питання історії німецьких колоній на території України протягом тривалого часу залишалося на периферії історіографічних досліджень. У сучасних умовах відновлення історичної пам'яті та переосмислення багатонаціонального минулого України дослідження генезису й розвитку німецьких колоній набуває нового значення. Воно дозволяє не тільки реконструювати маловідомі сторінки історії, а й краще зрозуміти процеси формування регіональної та національної ідентичності.

Історія появи німецьких колоністів у межах Лівобережної України пов'язана з ширшими процесами колонізаційної політики Російської імперії наприкінці XVIII–XIX ст. У цей період тодішній уряд активно залучав іноземців задля модернізації сільського господарства і промисловості, освоєння малозаселених територій та врегулювання національного питання. Німецькі колоністи, котрі переселилися з різних регіонів центральної Європи, відповідно до прийнятих реформ отримували перелік привілеїв: земельні наділи, податкові пільги, гарантії релігійної свободи, звільнення від військової повинності.

Значення дослідження цієї теми полягає не лише у вивченні фактологічної історії колонізації, а й у набагато важливішому процесі репрезентації присутності різних етнічних груп, що брали участь у формуванні соціокультурного простору та ідентичності регіону. Багато в чому саме німецькі колонії стали прикладом того, як етнічні громади зберігали власну культурну ідентичність, водночас інтегруючись у ширший соціальний контекст. Мова, релігія, традиції господарювання та система освіти, які існували в німецьких поселеннях стали зразком синтезу європейської та української культурної спадщини.

У контексті формування історичної пам'яті дослідження історії німецьких колоній набуває важливого значення через маргіналізацію, якої зазнала ця тема у XX ст. Політичні події, пов'язані з двома світовими війнами, депортаціями та зміною політичних режимів, призвели до руйнування й зникнення багатьох локальних спільнот. У радянський період історія німецького населення часто розглядалась крізь призму політичної підозри або взагалі замовчувалася та цензурувалася. Унаслідок чого значна частина культурної спадщини цих громад була втрачена, недостатньо досліджена та подекуди винищена.

Сучасність поступово відновлює інтерес до цієї теми, адже вивчення німецьких колоній дозволяє реконструювати локальні історії, які є невід'ємною частиною набагато ширшого національного контексту. Саме через дослідження архівних документів, матеріальної культури, топоніміки та усної народної творчості стають можливими відновлення й репрезентація повсякденного життя колоністів, їхніх господарських практик і взаємин з місцевим населенням. Такі дослідження допомагають не лише заповнити прогалини в історичному знанні, а й сприяють комплексному баченню історії.

Не менш важливим аспектом цієї теми постає її потенціал для розвитку регіональної ідентичності. Історія німецьких колоній може розглядатися як складова історії конкретних територій — міст, сіл і цілих регіонів Лівобережної України. У багатьох випадках колонії залишали по собі помітний слід у культурному та економічному житті населених пунктів: планування, архітектура, промисловість. Також дослідження німецьких поселень України може позитивно вплинути на більш активний міждержавний та міжкультурний діалог. Таким чином, вивчення цієї теми виходить за рамки суто академічного дослідження та набуває ширшого гуманітарного значення.

Отже, генезис й історія становлення німецьких колоній на території Лівобережної України є важливим об'єктом історичного дослідження не лише з точки зору реконструкції колонізаційних процесів, а й у контексті формування історичної пам'яті та національної самосвідомості. Аналіз цієї теми дозволяє глибше усвідомити багатокультурний характер українського історичного простору, а також сприяє розвитку більш комплексного та відкритого підходу до вивчення минулого. Саме тому подальші дослідження німецьких колоній мають важливе значення для сучасної української історіографії та формування зрілого погляду суспільства на історію.

Д. Лобода

**АКТУАЛІЗАЦІЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ
ЧЕРЕЗ СУЧАСНІ МУЗЕЙНІ ПРАКТИКИ: ПРОЄКТ ГІБРИДНОЇ ВИСТАВКИ
«МІФИ І СИМВОЛИ ВЕЛИКИХ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ»**

D. Loboda

**ACTUALIZATION OF CULTURAL HERITAGE
THROUGH CONTEMPORARY MUSEUM PRACTICES: THE PROJECT
OF A HYBRID EXHIBITION "MYTHS AND SYMBOLS OF MAJOR UKRAINIAN CITIES"**

У сучасному музейному просторі актуалізується проблема переосмислення традиційних підходів до експонування культурної спадщини, зокрема урбаністичних образів міст як складних символічних систем. Українські міста — Київ, Львів, Харків та Одеса — формуються не лише як географічні чи історичні одиниці, а як багатопланові культурні тексти, насичені міфами, символами та колективними уявленнями. Водночас у музейній практиці ці образи часто репрезентуються фрагментарно, без цілісної концепції їхнього символічного прочитання.

У зв'язку з цим постає необхідність створення інноваційних експозиційних рішень, які дозволили б інтегрувати історичний, культурний та міфологічний виміри міста в єдиному художньо-просторовому середовищі. Особливої актуальності набуває використання цифрових технологій як засобу розширення експозиційного наративу та залучення глядача до інтерактивного досвіду.